

[Ebba Strange]

SF har støttet og støtter fortsat, at den gruppe forældre, der kan stemme ved skolenævnvalgene, nu bliver udvidet. Det drejer sig om de såkaldte papirløse fædre og plejeforældrene.

Vi kan også støtte, at kommunalbestyrelserne nu selv kan afgøre, om de ønsker at være repræsenteret i skolenævnene, et job, der nogle steder virker som en plage og andre steder er et tilbud, som man gerne vil tage imod.

Vi er ikke tilfredse med lovforslaget, når det drejer sig om elevernes indflydelse, men vi mener, at det er et lille fremskridt, at det nu bliver lovfæstet, at elever kan deltage i skolekommissionens og skolenævnets møder. Vi håber, at deres medvirken dér, som kommunerne og de enkelte skoler nu ikke mere kan komme uden om, vil bevirke, at der hurtigt bliver skabt en sådan stemning omkring deres arbejde, at de også får den stemmeret, de berettiget ønsker sig.

Vi understreger det afsnit, der står i betænkningen, om, at eleverne ved en skole har ret til at danne et elevråd, men vi beklager, at fælleselevrådene ikke på samme måde er blevet knæsat, hverken i lovforslaget eller i betænkningen. Jeg vil gerne understrege, at hvis den lille forbedring med hensyn til elevernes ret til at være repræsenteret i de styrende organer, som lovforslaget indeholder, skal få nogen virkning, så er det nødvendigt, at man nu ude omkring i kommunerne og på de enkelte skoler giver eleverne mulighed for at udnytte loven. Det vil sige, at der skal stilles ressourcer til rådighed i form af tid, penge og lokaliteter til elevrådenes virksomhed.

Vi kan ikke – og da slet ikke med den sammensætning, folketinget har – tvinge en demokratisering igennem ved lovvedtagelser. Men vi kan ved lovrammer skabe mulighed for udvikling. Arbejdet for en demokratisering af skolen vil i de næste år foregå ude omkring, og SF vil støtte dette arbejde både op til de forestående skolenævnvalg og i det daglige arbejde omkring de enkelte skoler og kommunernes skolepolitik.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg skal på centrum-demokraternes vegne tilkendegive, at vi ikke kan stemme for lovforslaget ved dets endelige vedtagelse.

Vi har gennem udvalgsarbejdet og igen tidligere behandlinger her i salen tilkendegivet, at vi havde nogle for os meget væsentlige ændringsforslag, der i første omgang gik ud på at styrke skolelederens stilling og på at sikre, at forældrerepræsentanter var repræsentanter for forældrene, således at forstå, at de var valgt af en bestemt procentdel af forældrene. Vi kan derfor ikke tilslutte os forslaget.

Tove Jørgensen (DKP):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg fremsætte de bemærkninger, han ville være fremkommet med.

Demokrati er ikke noget, der kommer af sig selv, fordi man udsender en højtidelig erklæring derom, eller fordi man betjener sig af ordet i tide og utide. Demokrati skal skabes, udvikles og forsvares til stadighed, og den ny generation skal, hvis demokratiet skal bevares, opdrages til indsigt og medbestemmelse, til demokratisk stillingtagen og medansvar i samarbejde med andre.

Det er faktisk, hvad der står i folkeskolens formålsparagraf. DKP mener nok, at denne formålsparagraf kunne have fået en bedre formulering. Det, der står dér, er efter vores opfattelse ikke tilstrækkeligt, men det, der faktisk er kommet til at stå der, burde man i denne forsamling i det mindste forsøge at leve op til.

DKPs forslag til ny styrelseslov for folkeskolen indeholder nogle af de ændringer, der er nødvendige, dels for overhovedet at få systemet til at fungere efter den erklærede hensigt, dels for at åbne op for en reel demokratisk udvikling inden for folkeskolen.

Behovet for udvidelse af demokratiet har gjort sig stærkt gældende hos forældrene som et ønske om at få indsigt i deres børns skoleforhold for at få medindflydelse, og det er i den forløbne periode næret kraftigt af den voldsomme debat om den nye folkeskolelov og af de voldsomme angreb, der især fra reaktionær side er rettet mod folkeskolen og dens lærere.

Det er symptomatisk, at disse angreb for en stor del netop har kunnet gennemføres, fordi forældrene er usikre og ikke føler, at de har indsigt nok i deres børns skolegang, og det samtidig med, at alle gode kræfter har travlt med at fortælle dem, at hvad der end